

OBCHODY 83 ROCZNICY ZSYŁKI POLAKÓW NA SYBERIĘ.

W dniu 10 lutego br. delegacja Zakładu Karnego w Strzelinie z dyrektorem mjr Danielem Pelczarskim uczestniczyła w obchodach 83 rocznicy zsyłki Polaków na Syberię.

Uroczystości zorganizowane przez gminę Strzelin i Zarząd Koła Sybiraków rozpoczęły się mszą w Kościele pw Podwyższenia Krzyża Świętego w Strzelinie. Następnie delegacje samorządów, służb mundurowych, środowisk patriotycznych, społeczności strzelińskiej oraz młodzieży szkolnej udały się pod Obelisk Sybiraków przy Rondzie Ześlańców Sybiru, gdzie wygłoszono przemówienia oraz złożono okolicznościowe wiązanki.

Z kart historii

„W wyniku agresji sowieckiej na Polskę 17 września 1939 roku wschodnie obszary Rzeczypospolitej znalazły się w granicach Związku Sowieckiego (tzw. Zachodnia Ukraina i Zachodnia Białoruś). Dla mieszkających tam Polaków oznaczało to zmierzenie się z nową władzą, która wszelkimi sposobami dążyła do wynarodowienia i zrusyfikowania obywateli polskich. Metody, jakimi posługiwali się Sowieci, były bardzo różnorodne: sowietyzacja oświaty, propagowanie wychowania laickiego, przymusowa paszportyzacja, która odebrała Polakom ich dotychczasowe obywatelstwo. Towarzystwo terroru i aresztowania. Fizyczna eliminacja tych, którzy wbrew wszystkiemu nie chcieli zapomnieć, że są Polakami, była istotnym elementem sowietyzacji zagarniętych ziem.

Cztery deportacje z lat 1940–1941 nie były zatem celem samym w sobie, lecz miały doprowadzić do zniszczenia śladów polskiej państwowości na zajętych obszarach oraz ich unifikacji ze Związkiem Sowieckim. Wywózki objęły przede wszystkim polską elitę, która była częścią społeczeństwa najbardziej świadomą swej narodowości i przynależności państwowej. Deportowanych traktowano jako „element kontrrewolucyjny”, destabilizujący sowiecki ład na zajętych terenach. Usunięcie intelektualnej i kulturalnej elity było więc podstawowym warunkiem skutecznej sowietyzacji i pełnej aneksji Kresów.

Pierwsza wywózka rozpoczęła się w nocy z 9 na 10 lutego 1940 roku. Jej celem stali się osadnicy cywilni i wojskowi oraz pracownicy służby ochrony lasów i ich rodziny – w sumie ok. 140 tys. osób.

Druga deportacja, rozpoczęta 13 kwietnia 1940 roku, objęła urzędników państwowych, policjantów, nauczycieli, działaczy politycznych i przedstawicieli ziemiaństwa. Szacuje się, że wywieziono wówczas ok. 61 tys. ludzi.

Trzecia akcja deportacyjna z 29 czerwca 1940 roku objęła głównie tzw. bieżęńców, czyli uciekinierów spod okupacji

niemieckiej, wśród których dwie trzecie stanowili Żydzi. Ofiarami tej wywózki stało się wielu przedstawicieli inteligencji, m.in. lekarze i ludzie nauki, liczba wywiezionych to ok. 80 tys.

Ostatnia, czwarta deportacja zaczęła się 20 czerwca 1941 roku – w przeddzień wybuchu wojny niemiecko-sowieckiej. Akcja była wymierzona w rodziny i osoby związane z deportowanymi wcześniej grupami ludności. Deportacja ta objęła również republiki nadbałtyckie i Mołdawię. Łącznie wywieziono 90 tys. ludzi, z czego ponad 22 tys. z tzw. Zachodniej Białorusi.”*

* za www.ipn.gov.pl

tekst: mł. chor. Magdalena Siedlarz

zdjęcia: Lech Pąchalski

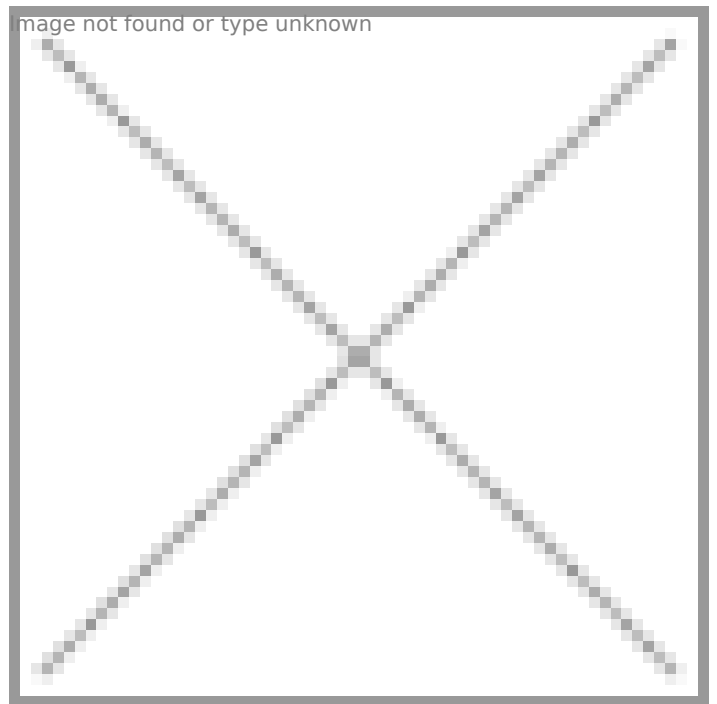
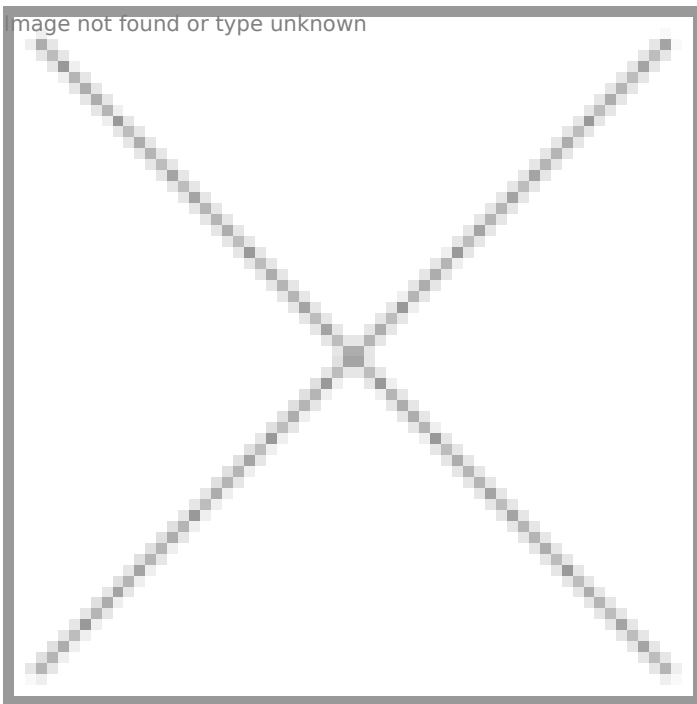

image not found or type unknown

image not found or type unknown

